

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Dodon)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Stegaru împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actelor administrative, constatarea faptului survenirii decesului în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu și încasarea indemnizației unice de deces,

împotriva deciziei din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 28 octombrie 2020, reclamanta Elena Stegaru, reprezentată de avocatul Lilian Timotin, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea punctului 10 al ordinului nr. 393 ef. din 08 august 2019, emis de Inspectoratul General al Poliției; anularea extrasului din procesul-verbal nr. 8/2019 din 29 iulie 2019 al Comisiei pentru examinarea cazurilor de asigurare de stat obligatorie a Inspectoratului General al Poliției; recunoașterea faptului că decesul inspectorului principal Artiom Stegaru, ofițer superior de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Drochia al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, a avut loc în legătură cu îndeplinirea nemijlocită a obligațiilor de serviciu și încasarea despăgubiri de asigurare obligatorie de stat cu titlu de indemnizație unică de deces în valoare de 120 de salarii lunare, conform ultimei funcții deținute de Artiom Stegaru.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a menționat că la XXXXX a decedat soțul ei, Artiom Stegaru, născut la XXXXX, fiind funcționar public cu statut special în cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, care la momentul decesului activa în cadrul Biroului crime grave și se afla în exercițiul funcțiunii de serviciu timp de 24 ore, în cadrul Grupei operative a Inspectoratului de Poliție Drochia.

Reclamanta a relatat că la 27 decembrie 2018, s-a adresat către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu o cerere prin care a solicitat achitarea indemnizației unice, în conformitate cu prevederile art. 67 alin. (8) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Totodată, la 27 decembrie 2018 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a emis ordinul nr. 630 ef., prin care a dispus de a înceta raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special, în corespundere cu Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016, conform art. 38 alin. (1) lit. s) al inspectorului principal Artiom Stegaru, ofițer superior de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Drochia al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, cu achitarea compensației bănești pentru concediile de odihnă anuale neutilizate de la data de 18 decembrie 2018.

Reclamanta a indicat că, la 20 mai 2019 a fost emis ordinul nr. 237 ef., pct. 10: cu privire la anularea, modificarea sau completarea ordinului, prin care: punctul 1 lit. c) al ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 630 ef. din 27 decembrie 2019 cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului principal Artiom XXXXX Stegaru, ofițer superior de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Drochia al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, sintagma „Cu achitarea compensației bănești pentru concediile de odihnă anuale neutilizate”, s-a substituit cu textul: „Cu achitarea compensației bănești pentru concediile de odihnă anuale neutilizate și a sumei de asigurare de stat obligatorie, în conformitate cu prevederile art. 67 alin. (8) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne”.

Ulterior, la data de 08 august 2019 a fost emis ordinul nr. 393 ef., pct. 10 cu privire la modificarea sau completarea punctului ordinului, prin care: punctul ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 237 ef. din 20 mai 2019 cu privire la modificarea ordinului Inspectoratului General al Poliției 630 ef. din 27 decembrie 2018, referitor la încetarea raportului de serviciu al inspectorului principal Artiom Stegaru, ofițer superior de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Drochia al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, a fost anulat.

Reclamanta a menționat că, la baza emiterii ordinului nominalizat a fost extrasul din procesul-verbal nr. 8/2019 al Comisiei pentru examinarea cazurilor de asigurare de stat obligatorie al Inspectoratului General al Poliției din 29 iulie 2019.

Nefiind de acord cu ordinul nr. 393 ef. din 08 august 2019, prin care a fost anulat ordinul 237 ef. din 20 mai 2019 precum și cu extrasul din procesul-verbal nr. 8/2019 al Comisiei pentru examinarea cazurilor de asigurare de stat obligatorie al Inspectoratului General al Poliției din 29 iulie 2019, Elena Stegaru a depus către

Inspectoratul General al Poliției cerere prealabilă, în care a invocat pretențiile referitoare la ilegalitatea actelor administrative contestate, deoarece acestea contravin normelor de drept ce reglementează acest gen de rapoarte juridice litigioase.

Prin răspunsul din 19 septembrie 2019 a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, cererea prealabilă a fost respinsă, fiind informată despre faptul că dosarul administrativ a fost expediat autorității publice ierarhic superioare – Ministerului Afacerilor Interne, ca fiind competent în soluționarea cererii prealabile.

Totodată, la 03 octombrie 2019, Ministerul Afacerilor Interne a emis refuzul nr. 44/22-2787 de a satisface cererea prealabilă, ca fiind inadmisibilă.

Prin cererea de completare a acțiunii depusă la data de 25 februarie 2020, reclamanta Elena Stegaru, reprezentată de avocatul Lilian Timotin a menționat că la 10 februarie 2020 a recepționat referința și dosarul administrativ, depuse de Inspectoratul General al Poliției.

Reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 40 alin. (7), art. 43, art. 67 alin. (1), (2) și (8) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a anulat punctul 10 al ordinului nr. 393 ef. din 08 august 2019, emis de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne. S-a anulat hotărârea Comisiei pentru examinarea cazurilor de asigurare de stat obligatorie a Inspectoratului General al Poliției nr. 8/2019 din 29 iulie 2019. S-a anulat actul administrativ nr. 34/3-1-188/19 din 19 septembrie 2019 privind respingerea cererii prealabile. A fost respinsă ca neîntemeiată cererea privind încasarea despăgubirii de asigurare obligatorie de stat cu titlu de indemnizație unică de deces în valoare de 120 salarii lunare, conform ultimei funcții deținute de decedat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne (f.d. 10, 26-37-verso, Vol. II).

La data de 23 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus apel împotriva hotărârii din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d. 15-16, Vol.II).

Hotărârea motivată din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne la data de 04 februarie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8000894622AS, anexat la actele cauzei (f.d. 43, Vol.II).

La data de 16 februarie 2021, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a prezentat motivarea apelului (f.d. 49-55, Vol.II).

Astfel, instanța de apel corect a considerat ca fiind depus în termen apelul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne împotriva hotărârii din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 79, 80-95, Vol.II).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut, că funcționarul public cu statut special din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, Artiom Stegaru,

în momentul decesului, se afla în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, întrucât nici în rezultatul anchetei de serviciu, nici în ședința de judecată nu s-a constatat că evenimentul asigurat a survenit ca urmare a săvârșirii de către funcționar a vreunei fapte, care nu are legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, prevăzute de art. 67 alin. (2) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și pct. 6 din Regulamentul cu privire la asigurarea de stat obligatorie a funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 386 din 20 decembrie 2017.

În acest context, instanța de apel a făcut referire la pct. 20 din Regulamentul cu privire la asigurarea de stat obligatorie a funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 386 din 20 decembrie 2017, potrivit căruia termenul anchetei de serviciu este de 30 de zile lucrătoare de la momentul înregistrării cazului și poate fi prelungit de către conducătorul autorității administrative sau instituției din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, în situațiile când nu poate fi luată una din deciziile stipulate în punctul 21.

Instanța de apel a indicat prevederile pct. 21 din Regulamentul cu privire la asigurarea de stat obligatorie a funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 386 din 20 decembrie 2017, care statuează că ancheta de serviciu se finalizează cu întocmirea încheierii de serviciu, prin care, în dependență de circumstanțele constatate, se înaintează una din propuneri: de a considera mutilarea sau decesul în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu și stabilirea asigurării de stat obligatorii; de a considera mutilarea sau decesul în afara exercitării atribuțiilor de serviciu; de a prezenta materialele anchetei de serviciu la Comisia pentru examinarea cazurilor de asigurare de stat obligatorie (în continuare – Comisia).

Subsidiar, instanța de apel a relevat și prevederile pct. 22 din Regulamentul cu privire la asigurarea de stat obligatorie a funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 386 din 20 decembrie 2017, conform căruia încheierea de serviciu este semnată de persoana care efectuează ancheta de serviciu, de conducătorul subdiviziunii Ministerului Afacerilor Interne în cadrul căreia activează angajatul Ministerului Afacerilor Interne, de Serviciul medical al Ministerului Afacerilor Interne, se coordonează în ordinea succesivă cu subdiviziunile resurse umane, juridice, finanțe ale autorității administrative sau instituției din subordinea Ministerului Afacerilor Interne și se aprobă de către conducătorul autorității administrative sau instituției din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

Instanța de apel a reținut pct. 23 din Regulamentul cu privire la asigurarea de stat obligatorie a funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 386 din 20 decembrie 2017, care prevede că în cazul în care o subdiviziune vizată în pct. 22, nu coordonează încheierea de serviciu, își expune refuzul printr-un aviz în scris, care se anexează la material. În acest caz, materialele obligatoriu se examinează de către Comisie.

Astfel, instanța de apel a remarcat ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe că, în speță, se constată încălcarea de către autoritatea publică pârâtă a procedurii de desfășurare a anchetei de serviciu, ce ține de termenul de desfășurare a

anchetei. Or, ancheta de serviciu a fost inițiată la data de 18 decembrie 2018, iar decizia Comisiei pentru examinarea cazurilor de asigurare de stat obligatorie a fost emisă la data de 29 iulie 2019. Deși din normele precitate rezultă că, termenul anchetei de serviciu poate fi prelungit de către conducătorul autorității administrative sau instituției din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, autoritatea publică pârâtă nu a prezentat vreun act administrativ motivat în acest sens. Astfel, a fost constat faptul că termenul legal a desfășurării anchetei de serviciu este depășit excesiv, cu 6 luni.

Totodată, instanța de apel a menționat că încheierile emise în cardul anchetei de serviciu întocmite de persoana împuternicită, șeful Secției resurse umane a Inspectoratului de Poliție Drochia, comisarul principal Valeriu Lisnic, semnate de șeful Inspectoratului de Poliție Drochia, comisarul principal Maxim Bernic, au fost coordonate cu toate subdiviziunile stabilite la pct. 22 din Regulamentul cu privire la asigurarea de stat obligatorie a funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În acest context, instanța de apel a notat că mențiunile șefului Direcției juridice a Inspectoratului General al Poliției, comisarului-șef Sergiu Țurcan, în încheierea din 12 martie 2019 „La Comisie” și în încheierea din 22 aprilie 2019 „Notă: Se recomandă a fi examinată la Comisie 25 aprilie 2019”, nu puteau servi ca temei de transmitere a cazului la Comisia pentru examinarea cazurilor de asigurare de stat obligatorie. Or, Regulamentul cu privire la asigurarea de stat obligatorie a funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, stabilește expres că, în cazul în care o subdiviziune vizată în pct. 22 nu coordonează încheierea de serviciu, își expune refuzul printr-un aviz în scris, care se anexează la material. În acest caz, materialele obligatoriu se examinează de către Comisie. Însă, autoritatea publică pârâtă nu a prezentat vreun aviz în scris al șefului Direcției juridice a Inspectoratului General al Poliției, prin care să fie expus refuzul în scris de a coordona încheierile nominalizate.

În afară de aceasta, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiat argumentul primei instanțe precum că, Comisia pentru examinarea cazurilor de asigurare de stat obligatorie, depășindu-și competența stabilită, a constatat decesul lui Artiom Stegaru în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu și a decis să fie anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 237 ef. din 20 mai 2019, cu menținerea prevederilor anterioare, însă a omis să decidă dacă cazul asigurat (decesul) a survenit în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, așa cum prevede pct. 30 din Regulamentul cu privire la asigurarea de stat obligatorie a funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe că, decizia Comisiei pentru examinarea cazurilor de asigurare de stat obligatorie este un act administrativ ilegal și necesită a fi anulat, iar, în consecință, necesită a fi anulat și punctul 10 al ordinului nr. 393 ef. din 08 august 2019, emis în temeiul acestei decizii și răspunsul la cererea prealabilă. Or, conform art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, în baza unei acțiuni în contestare, instanța anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prelabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic argumentul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne că, în prezenta speță nu poate fi constată legătura cauzală a decesului și anume, că decesul lui Artiom Stegaru a survenit în legătură cu exercitarea atribuțiilor funcționale. Or, în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Iar, odată ce s-a stabilit că Artiom Stegaru a decedat în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, se prezumă legătura cauzală până la demonstrarea contrariului. La caz, autoritatea publică nu a prezentat careva probe în vederea combaterii acestui argument, poziția Inspectoratului General al Poliției fiind una declarativă, bazată pe presupuneri.

La data de 11 iunie 2021, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus recurs împotriva deciziei din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin intermediul poștei electronice, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii (f.d. 100-101, Vol.II). Ulterior, la data de 23 septembrie 2021, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a prezentat motivarea recursului (f.d.110-118, Vol.II).

În susținerea recursului Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Suplimentar, recurentul a menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de prevederile art.1 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, conform cărora prezenta lege stabilește cadrul juridic al raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special din aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne, din cadrul autorităților administrative și instituțiilor din subordinea acestuia, în care sunt prevăzute posturi pentru această categorie de personal, de asemenea drepturile, obligațiile, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile specifice, reglementările privind disciplina muncii, privind protecția sa juridică și socială.

Recurentul a relevat, că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont nici de prevederile art. 67 din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care statuează că viața, sănătatea și capacitatea de muncă a funcționarului public cu statut special sunt supuse asigurării de stat obligatorii din bugetul de stat.

Recurentul a indicat că, la caz, urmează a fi aplicate prevederile Codului muncii, deoarece Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nu conține noțiuni, care urmează să se țină cont la examinarea cauzei de contencios administrativ.

Recurentul a relatat că, din materialele anchetei de serviciu, efectuate de către salariatul Inspectoratului de Poliție Drochia, Valeriu Lisnic, se constată că Artiom XXXXX Stegaru a decedat între orele 12:45, fiind găsit în incinta Consiliului local Drochia, în camera de arhivă, iar șeful arhivei a Consiliului local Drochia, Tamara Mînăscurtă a explicat că probabil Artiom XXXXX Stegaru, în interes de serviciu a venit la arhiva Consiliului local Drochia, pentru a solicita careva informații.

În concluzie, recurentul a menționat că nu este clar din care motive a survenit decesul lui Artiom XXXXX Stegaru, între orele 12:45, în incinta Consiliului local

Drochia, iar legătura cauzală în prezenta speță și anume, decesul survenit în legătură cu exercitarea atribuțiilor funcționale, nu poate fi constatată.

În final, recurentul a reținut că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare prin care s-a admis anularea punctului nr.10 al ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.393 ef. din 08 august 2019, sunt ilegale și neîntemeiate. Or, din cele constatate în ancheta de serviciu, coroborate la prevederile ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.386 din 20 decembrie 2017, precum și la art. 67 alin. (2) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, nu poate fi constatată legătura cauzală a decesului survenit în legătură cu exercitarea atribuțiilor funcționale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 01 iunie 2021.

La data de 11 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus recurs împotriva deciziei din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii (f.d. 100-101, Vol.II).

Decizia motivată din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, la data de 24 august 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8003395709AS, anexat la actele cauzei (f.d.104, Vol.II).

La data de 23 septembrie 2021, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a prezentat motivarea recursului (f.d.110-118, Vol.II).

Astfel, recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne împotriva deciziei din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 23 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimetei Elena Stegaru și avocatului Lilian Timotin copia recursului depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 124, Vol.II).

Prin referința depusă la data de 19 octombrie 2021, Elena Stegaru, reprezentată de avocatul Lilian Timotin a solicitat să fie respins recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Studiind temeiurile invocate în recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, în raport cu actele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea / inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder împotriva Regatului Unit*, §38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, §230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere [*Luordo împotriva Italiei*, §85]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services împotriva Franței*, §45]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a

articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem [*Botten împotriva Norway, 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39*]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmers împotriva Suediei, 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*].

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan